

Др Слободан Продић
Др Вања Продић

LikeХОЛИЗАМ

*Зависност од друштвених мрежа?
Да, и то јосијоји...*

Бијељина
2018.

С БЛАГОСЛОВОМ
ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ГОСПОДИНА ФОТИЈА
ЕПИСКОПА ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОГ

СИНАЈ
ИЗДАВАЧКА КУЋА ЕПАРХИЈЕ
ЗВОРНИЧКО - ТУЗЛАНСКЕ

Уредник издања
Епископ Фотије (Сладојевић)

Тираж
1000 примерака

© Епархија зворничко - тузланска, др Вања Продић и др Слободан Продић, 2017.
Сва права задржана. Сходно одредбама Закона о ауторским правима ову књигу у
целини или деловима није дозвољено умножавати или преносити електронским
или механичким средствима, укључујући фотокопирање и снимање, нити је дозво-
љено похрањивати је у меморију компјутера или је на било који начин дистри-
буирати без писменог одобрења носиоца права.

Умесито предговора

Савремени начин живота са собом доноси и много-бројне изазове од којих један значајан део, уколико се на њих благовремено не обрати довольна пажња, може постати проблеми са несагледивим последицама.

У читавом низу изазова који се на први поглед чине безазленим, па чак и наивно забавним, јесте проблем *друштвених мрежа* које постоје на Интернету. Потпуно смо свесни да ће код одређеног броја људи који прочитају ових пар реченица, све ово попримити облик непотребне драме или, боље речено, стварања проблема тамо где истог заправо нема.

Ипак, да ли је то заиста тако?

Као одговор на ову недоумицу настаје ово, по обичну, невелико дело у коме, кроз изношење низа информација, постоји искрена жеља да сами читатеци донесу закључак руководећи се пре свега истином: *Све ми је дозвољено, али све не користи; све ми је дозвољено, али не дам да ишића овлада мноме.*¹

У нашем народу постоји једна изрека која каже: *Боље је сиречићи него лечићи.* Ова изрека неретко се употребљава од стране лекара онда када се жели нагласити потреба да се, кроз правilan однос према себи самом, свако од нас заштити од болести. Оно што је, условно речено, проблем, тј. нешто на чега се на жалост не обраћа довольно пажње, јесте да болест (*morbis*) није само поремећај физиолошких збивања у организму или, како се неретко чује у народу, *када неишто боли.* Човек, на жалост, обольева и од болести које у први мах нису болне телесно, него своју праву слику

¹ 1. Кор. 6, 12.

пројављују у дуговременом процесу који полако али сигурно остављају трагове у животу, те неминовно воде у пропаст.

Болести о којима говоримо јесу болести које спадају у домен психијатрије. Прецизније, то су болести које се данас називају болестима зависности,² а међу њима јесте и зависност од друштвених мрежа.

Сам термин *друштвена мрежа* интересантан је сам по себи. Интересантан је нарочито термин *мрежа* јер, осим умрежености или лепше речено - повезаности, у нашем српском језику под речју „мрежа“ мисли се и на средство које најчешће употребљавају риболовци или ловци како би уловили свој плен. Богатство језика неретко није само многобројност речи, него и њихово вишезначаје...

О томе свакако вреди размислити.

У сваком случају, наша је жеља да кроз низ поглавља у овој књизи пред читаоце, а пре свега оне који су по годинама млади и који су некако најподложнији искушењима која са собом доносе *друштвене мреже*, укажемо на детаље о којима се недовољно обраћа пажња, а који могу бити на корист како би се избегле опасности само наизглед безазлене забаве.

² Интересантан детаљ који на себи својствен начин говори о томе да су болести зависности заиста пошаст савременог друштва јесте и тај да у литератури која настаје пре неких десетак година, не постоје напомене о зависности не само од друштвених мрежа, него чак ни од компјутерских игрица. Ово је један од показатеља да болести зависности, на жалост, постају све већи проблем управо са нездарживим процесом развоја савремених технологија. Баш због ристимо електронске ресурсе јер они реално прате све оно што се у тренутном времену догађа око нас.